

[Niels Helveg Petersen]

sætte, da præsidiets er det rette forum for drøftelser af denne art. Vi er helt overbevist om, at disse drøftelser vil føre til et resultat og i øvrigt ville have ført til et resultat, ganske uanset om vi havde behandlet dette lovforslag i dag eller ej.

I denne forbindelse synes jeg det vil være rigtigt, at man også drøfter et vigtigt spørgsmål for de offentligt ansatte, nemlig deres muligheder for at vende tilbage til deres tidligere beskæftigelse, selvsagt ikke nødvendigvis i samme stilling, men man bør skabe gode garantier for, at offentligt ansatte kan vende tilbage. Det tror jeg ville være en væsentlig ting at få gennemdrøftet i præsidiets i forbindelse med denne sag.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke tilslutte sig fremskridtspartiets forslag.

Vi mener for det første, at ingen offentligt ansat bør gå ned i løn, fordi man bliver medlem af folketinget.

Vi mener for det andet, at arbejdsbyrden i folketinget for en stor del af folketingets medlemmer er af et sådant omfang, at det vil gå ud over folketingsarbejdet, hvis de pågældende medlemmer samtidig skal passe deres hidtidige erhverv. Det drejer sig om medlemmer af mindre eller mellemstore folketingsgrupper samt forgrundspersoner og andre end forgrundspersoner, men i hvert fald en del af medlemmerne i de store grupper.

For det tredje er det sådan, at visse stillinger i det offentlige er af en sådan karakter, at de vanskeligt kan bestrides som deltidsstillinger. Jeg kan bare nævne sådan noget som det at være skoledirektør; det job er meget vanskeligt at bestride som deltidsstilling.

For det fjerde er det sådan, hvad også hr. Freddy Madsen var inde på, at det er lettere for folketingsmedlemmer, der er offentligt ansatte i Københavnsområdet, at kombinere arbejdet som offentligt ansat med folketingsarbejde, end det er for medlemmer, der er offentligt ansatte i provinsen. Det vil med andre ord sige, at dette lovforslag fra fremskridtspartiets side i høj grad ville være diskriminerende over for offentligt ansatte, der er bosiddende og har arbejde i f. eks. Jylland, og det vil medføre, hvad hr. Freddy Madsen også var inde på, at de vil søge bort fra det område, hvor de hidtil har boet, og

hvor de måske er valgt, og prøve at få arbejde i Københavnsområdet. Ønsker vi at fremme denne udvikling? Kristeligt folkeparti ønsker ikke at fremme denne udvikling.

For det femte ligger det sådan, at medlemmer af folketinget, som samtidig er offentligt ansatte, for nogles vedkommende forringer deres advancementsmuligheder ved at være folketingsmedlemmer. De har ikke tid til at følge med i udviklingen inden for deres eget fag, de har ikke tid og mulighed for at deltage i kapløbet om advancement, og det vil derfor medføre, at de ikke får dette advancement. Derfor kan man på sin vis opfatte denne deltidsløn for personer, der ikke udfører tjeneste, som en art kompensation for forringede advancementsmuligheder.

Nu kunne man godt tænke sig det betimelige i at afskaffe disse særordninger på betingelse af, at der indføres en anden ting, nemlig at lønnen til folketingsmedlemmer sættes op, så at arbejdet i folketinget tiltrækker også de personer, der har bevist deres dygtighed ved at opnå høje stillinger i det private erhvervsliv og i det offentlige. Vi nævner somme tider eksemplet Steen Danø. Lad os få Steen Danø ind i folketinget, men tror man virkelig, at man kunne få en mand, der måske tjener en halv million kroner, ind i folketinget ved at tilbyde vedkommende 140.000 kr. om året? Jeg tror det ikke.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundet er enig med fremskridtspartiet i intentionen i dette forslag, nemlig at afskaffe det forhold, at offentligt ansatte i årevis kan hæve løn uden at udføre noget som helst arbejde herfor. Vi var med til i 1974 at rejse sagen over for folketingets præsidium, men det blev afvist af de øvrige partier med henvisning til, at man i 1972 havde foretaget en ændring. Men også i 1972 handlede man under tryk af en offentlig opinion, og det er lidt trist at skulle konstatere, at folketinget kun skrider til handling i en sag som denne, når man er under pres af en offentlig opinion, som man altså også er det nu, til gengæld så stærk en opinion, at der nu må ske noget i sagen.

Når vi siger, at vi er enige med fremskridtspartiet i intentionen, må vi dog tilføje, at vi er betænkelige ved den metode, som fremskridtspartiet foreslår, nemlig fjernelsen